

brугets Frugter tilhøre Bonden, som dyrker Jorden. Men naar han har bragt Fisk om Bord derude, hvor alle Nationer ligge og fiske, forbyder man ham at bringe den i Land og udnytte Fangsten. Jeg har anført af Betænkningen fra sidst for 2 Aar siden slaaende Eksempler paa, hvilke store Tab Fiskerne lide paa den Maade. Jeg skal blot henvise til min Betænkning fra 1905 i Tillæg B. Sp. 706. Der har jeg anført forskellige Eksempler paa, hvilke Tab vore Fiskere lide. De ere tagne af Oplysninger givne af en enkelt Mand i en offentlig Forsamling af Fiskere. Jeg skal saaledes nævne, at i November 1892 gjorde han to Rejser til Hamborg med Undermaalsfisk og solgte disse, som han ikke maatte bringe i Land paa dansk Territorium, for 2,200 Mark, og efter at Omkostningerne vare dragne fra, havde han en ren Indtægt af 1,800 Mark for to Fiskeladninger, som han ikke maatte bringe i Land i Danmark. Han havde god Vind, saaledes at han kunde sejle derned, med Modvind vilde det have været umuligt for ham at tjene de Penge, han maatte da have kastet det hele i Havet. Aaret efter havde han i April fanget 800 Snese Rødspætter, af hvilke kun 100 Snese havde Maalet, de 700 Snese maatte han kaste over Bord, de repræsenterede en Værdi af 750 Mark, for hvilken der kunde have solgt dem i Hamborg. 6. August samme Aar hændte et lignende Tilfælde. Dette gælder een Mand, og Oplysningerne ere dokumenterede vidnefast, men saaledes gaar det alle Kutterne, og der er i Øjeblikket 150 Kuttere, som fiske fra Esbjerg. Naar man nu regner, at der hvert Aar tabes gennemsnitlig 800 Kr. for hver ved disse Bestemmelser, repræsenterer det for Esbjerg Havn alene en Værdi af over 100,000 Kr. Jeg finder det aldeles oprørende. Jeg kan ikke forstaa, at man kan vedtage en saadan Lov. Det maa erindres, at de Fisk, som vor Lovgivning tvinger vore danske Fiskere til at kaste over Bord, saasomt de ere fiskede, tages af de fremmede Trawlere, de vide Besked dermed, og saasomt de danske Fiskere have lastet, lægge de sig paa Siden af dem. De danske Fiskere maa smide Undermaalsfiskene ud, og Englænderne og Tyskerne tage dem lige straks og bringe dem paa Markedet.

Jeg har da i Forening med flere andre Medlemmer stillet et Ændringsforslag under Nr. 22, som lyder saaledes: „Indtil ensartede, internationale Regler ere vedtagne for Fiskeri i det aabne Hav, gælde

Bestemmelserne i denne Paragraf ikke for Fisk, fanget udenfor dansk Søterritorium. — Naar saadan fangen Undermaalsfisk bringes til Land, er den dog underkastet Landbrugsministerens Bestemmelser med Hensyn til Salg i Indlandet og med Hensyn til Forsendelsesmaaden til Udlandet.“ Det synes mig dog maa være berettiget. Ingen kan forbyde vore Fiskere at gaa ud og tage Fisken, ingen kan forbyde dem at bringe den i Land, men saa snart de komme i Land, siger Regeringen: Nej, ikke i Land med dem! Ikke Tale om det! I maa ikke en Gång spise de Fisk, I skulle smide dem ud, enten de ere døde eller levende. At foraarsage vore Fiskere et saa betydeligt Tab, finder jeg oprørende, og jeg skal anføre, hvor vanskeligt det er at sætte den Slags Bestemmelser. Hvis de Herrer ville se efter i Lovforslagets § 15, ville De se, at den første Bestemmelse lyder saaledes: Undermaalsfisk maa ikke ilandbringes, ikke sælges eller have til Salg, holdes om Bord, udbydes eller bringes fra et Sted til et andet, ikke bruges til Gødning, ikke spises, kort sagt, de skulle være Luft. Men gaar man saa hen til § 37, vil man finde en Bestemmelse, som siger, at i Nissum Bredning maa Undermaalsrødspætter ilandbringes til Forbrug, men ikke sendes bort. En anden Bestemmelse siger, at Undermaalsrødspætter i Sundet og Østersøen maa bringes i Land paa visse Strækninger til Forbrug i de nærmeste Kommuner, og de maa sendes til Udlandet, men kun ad Søvejen. En anden Undtagelsesbestemmelse: Paa den jyske Kyst Nord for Blaavandshuk — ville De tænke Dem: Nord for Blaavandshuk; Sonden for ligger ikke andet end Esbjerg! — altsaa Nord for Esbjerg maa Undermaalsfisk bringes i Land, men de maa ikke sælges og ikke sendes væk.

Saa komme vi endelig ned til Esbjerg. I 2 Maaneder af Aaret kan Landbrugsministeren tillade, at Undermaalsrødspætter ilandbringes i Esbjerg, men maa da ogsaa træffe Bestemmelse om sammes Salg og Forsendelse. Det er en Imødekommen fra den højtærede Ministers Side, som jeg naturligvis i høj Grad paaskønner. Thi hidtil er det forbudt Sonden for Blaavandshuk at bringe Undermaalsrødspætter i Land. Nu har Ministeren med Tilslutning fra Udvalget taget den Bestemmelse, at i det mindste i 2 Maaneder maa det tillades Fiskerne, der gaa ud i Nordsøen og fange Fisk til et Beløb af 100,000 Kr. om Aaret, at bringe dem i Land. Men saa skal Ministeren nærmere bestemme, hvorledes det